

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 10 - Τ.Τ. 102 - ΤΗΛ. 5233.942 • ΟΧΤΩΒΡΗΣ 1982 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ '82 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Λαμπρή επιτυχία σημείωσαν και εφέτος οι πολιτιστικές εκδηλώσεις «Αύγουστος '82», που έγιναν στο χωριό-μας με τη συνεργασία της Κοινότητας Καναλιών, των δύο πολιτιστικών Συλλόγων, Αθήνας και Βόλου και των τοπικών παραγόντων του χωριού.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα που καταρτίστηκε, οι εκδηλώσεις άρχισαν στις 8 Αυγούστου, στις 11 π.μ., με ομιλία του κ. Θεόδωρου Θέου, συνταξιούχου Γυμνασιάρχη, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, που ήταν κατάμεστη.

Τον ομιλητή παρουσίασε στο κοινό ο διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου κ. Αντώνιος Λάσδας, ο οποίος τόνισε ιδιαίτερα την παιδαγωγική και φιλοσοφική κατάρτιση του κ. Θέου και την ανυποχώρητη θέση-του πάντα στην εμπροσθοφυλακή της μαχόμενης εκπαίδευσης.

Ο κ. Θέος στη συνέχεια απόλυτος κάτοχος του λόγου και μεθοδικός στη διαπραγμάτευση ανάπτυξε το θέμα: Το χθές, το σήμερα και το αύριο του χωριού-μας. Πρώτα διευκρίνισε τι εννοεί με τους όρους χθές, σήμερα, αύριο και έπειτα έδωσε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ζωής των κατοίκων του χωριού κατά το χθές, το οποίο οριοθετήσε από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας από τον τουρκικό ζυγό το 1881 ως το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, το 1940, σήμερα από το 1940 ως την ώρα που μιλάμε και το αύριο από σήμερα και στο εξής. Αμέσως κατόπιν περιέγραψε με τρόπο βιωματικό και ρεαλιστικό, με τα ζωντανότερα χρώματα τη ζωή των παππούδων και των πατέρων-μας, χωρίς καμιά προσπάθεια ωραιοποίησης του παρελθόντος. Στο σημείο αυτό η ομιλία του κ. Θέου έδινε άφθονα παραδείγματα σ' όσους αρέσει η ενασχόληση με τα λαογραφικά θέματα να καταπιστούν συστηματικότερα με τη συλλογή του υλικού αυτού, που μέρα με τη μέρα χάνεται, καθώς φεύγουν από τη ζωή οι φορείς του πολιτισμού αυτού. Ο κ. Θέος στάθηκε ιδιαίτερα στη σημερινή κατάσταση του χωριού, που από τη μία βέβαια οι όροι διαβίωσης για τους περισσότερους από εκείνους, που έμειναν στο χωριό, έγιναν πάρα πολύ ικανοποιητικοί, αλλά από την άλλη η πλήρης σχεδόν εγκατάλειψη του χωριού από κάθε νεαρό ζωντανό παραγωγικό στοιχείο προοιωνίζει την πλήρη απονεκρωσή-του στο πολύ σύντομο μέλλον. Για να αποφευχθεί αυτό ο κ. Θέος πρότεινε δεκαπέντε ενέργειες - δραστηριότητες, που, αν γίνουν βάσιμα πρέπει να υπολογίζουμε ότι το χωριό-μας θ' αποφυγή την ολοκληρωτική εγκατάλειψη και θα διατηρηθεί και σαν ζωντανός σύγχρονος παραγωγικός οργανισμός στα πλαίσια του Νομού, αλλά και παραθεριστικό κέντρο των Καναλιωτών, που σήμερα ζούν στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας. Στην όλη αυτή προσπάθεια κατέληξε ο κ. Θέος, οι πολιτιστικοί Σύλλογοι, που υπάρχουν και οι άλλοι που πρέπει να δημιουργηθούν παντού, όπου υπάρχει αρκετό καναλιώτικο στοιχείο, θα πρέπει να διαδραματίζουν πρωτεύοντα και αποφασιστικό ρόλο σε συνεργασία βέβαια πάντα με τους κοινοτικούς παράγοντες του χωριού.

ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΩΝ ΒΟΛΟΥ

Η δεύτερη εκδήλωση έγινε στις 8 το βράδι την ίδια μέρα. Ήταν η χορευτική παράσταση με δημοτικούς χορούς από το Λύκειο Ελληνίδων Βόλου. Ομοιογενείς ήταν η πιά εнтуσιαστική από όλες τις φετιμικές εκδηλώσεις. Δόθηκε στην πλατεία του χωριού πάνω σε ειδικά γι' αυτόν τον σκοπό εξέδρα, έτσι που από οποιαδήποτε σημείο της πλατείας μπορούσε κανείς να δει ολόκληρο το σώμα των χορευτών. Το τονίζουμε αυτό για δύο λόγους: πρώτα, γιατί η πλατεία γάμισε όχι μόνο από Καναλιώτες, αλλά και από πολλούς άλλους από τα γύρω χωριά. Δεύτερο, γιατί όλοι οι χοροί, αρτιότατα εκτελεσμένοι από τους χορευτές και τις χορεύτριες του συγκροτήματος, με τις ωραιότερες πολύχρωμες τοπικές ενδυμασίες των δια-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο καλεί τή μέλη του σέ Γενική Συνέλευση στις 28 Νοεμβρίου 1982 ήμέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στην αίθουσα του Ξενοδοχείου «KING MINOS» Πειραιώς 1 - Ομόνοια - τηλ. 5231111 - 18. Θέμα: Απολογισμός και αρχαιρείες για την ανάπτυξη νέου Δ/κού Σ/λιου.

ΠΡΟΣ

Την Εφημερίδα τα Κανάλια
Εκφράζω τις ολόθερες ευχαριστίες μου σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους μου οι οποίοι με οποιοδήποτε τρόπο εκδήλωσαν τη χαρά τους για την ανέλιξη των καθηκόντων μου ως Νομάρχη Μαγνησίας. Και θέλω να τους διαβεβαιώσω ακόμη μια φορά και υπεύθυνα πως και από τη θέση μου αυτή θα συνεχίσω τους αγώνες για τα γενικά προβλήματα του λαού, για μια νέα προρεία στην πατρίδα μας, για τη σοσιαλιστική αλλαγή, δίχως να παραλείψω και τη μέριμνα για τα ιδιαίτερα αιτήματα του όμορφου χωριού μας.

Β. ΜΠΡΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΗ ΝΕΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΣΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Τό παρακάτω άρθρο αποτελεί συνέχεια μιάς πρότασης συγχωριανών τεχνικών προς την Κοινότητα. Έχει δέ φιλοδοξία ν' αποτελέσει στοιχείο ζύμωσης και προβληματισμού, ιδιαίτερα τώρα που έχουμε προεκλογική περίοδο.

ΕΙΝΑΙ γνωστό πως ή τοπογραφική διαμόρφωση και ή σύσταση του εδάφους όπου βρίσκεται τό χωριό μας καθόλου δέν προσφέρεται για στοιχειώδη κολεοδομική ανάπτυξη. Μ' αυτά τά δεδομένα και χωρίς μηχανικά μέσα οι κατεράδες μας άγωνίσθηκαν σκληρά για νά πάνε τ' αυτοκίνητα στοδ «Καρκατσιόλι» και άργότερα στη πλατεία, ήταν και τό τότε αυτό πρωτοπόροι.

Σήμερα μετά τη μαζική είσοδο της «μηχανής» στη ζωή κάθε ανθρώπου ή οδική προσπάθεια για κάθε νοικοκυριο καθίσταται άναγκη έπιτακτική.

Άκόμα και ό κάτοικος ενός χωριού είναι εξάρτημα του αστικού. Είναι δύσκολο νά υπάρξει στοιχειώδης όργάνωση νοικοκυριού χωρίς οδική εξυπηρέτηση. Τοδτό γίνεται πιο άναγκαίο σήμερα με την ύπαρχωση συνδθεση ήλικιών του πληθυσμού.

Πώς θα μπορούσε νά ζήση ό

Γεροσυνταξιοχόος σ' ένα σκίτι χωρίς εξυπηρέτηση αυτοκινήτου; Πώς θα έπισκεφτεί ή θα άνανεώσει τό σκίτι του; Πώς θα πάει στο Γιατρό;

Η έλειψη δρόμων όμως έχει σαν άποτέλεσμα και ένα άλλο κακό για τό χωριό, όδήγησε σε κυκλοφοριακή συμφόρηση στο μοναδικό κεντρικό όδικόν άξονα.

Τοδτό γίνεται πραγματικά βάσανο τό καλοκαίρι όπως ζέουμε όλοι μας.

Γιά έστω μερική λύση των όξυμένων παραπάνω προβλημάτων επιβάλλεται ή χάραξη ενός δεύτερου όδικού άξονα παράλληλα προς τον υπάρχοντα, ενός άξονα που θα διασχίζει τό κεντρικό τμήμα του χωριού και θα άνώνεται με τη περιφερειακή.

Ένας τέτοιος δρόμος θα θα μπορούσε ν' άρχιζε από τά Γκουνταλέικα θά περνά τά Κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελ.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΔΩΝ ΜΑΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

Στη γλώσσα του χωριού μας τή άρσενικά όνόματα τελειώνουν όλα σε -ς. Οι καταλήξεις τους στην όνομαστική είναι 1) -ός (ή λαός, ή χουρός, ή κονιακός), 2) -ους (ή κουρίτους, ή κονιούτους, ή Φαίβους, ή Τιμουλάους και τό όξύτονο ή παππούς), 3) -ας (ή χλιάρης, ή χαλβάς, ή μάστορας, ή Πατάς, ή καράς), 4) -ης (ή κατής, ή Θιμουσταλής, ή Ιχλής, ή Θιουδός), 5) -ές (ή ντζιντζιβές, ή ριντές, ή ζαίρες), 6) -άνς, -ένς, -ός, -ός, -άς, -έτς, -έφτς, -άφτς, -άνς, -έρς κλπ. σε όνόματα που τελειώνουν σε -ης και όπρόβαλαν τό τής κατάληξης στην όνομαστική του ένικού (ή Θιουδός, ή Δημοσθένς, ή Ξινουφώνς, ή στρατιώτς, ή μαυρουμάτς, ή χριουφιλέτς, ή κλέφτς, ή ράφτς, ή Γιαννάκς, ή Κοκατέρς, ή Γληγόρς κλπ.).

Κατά την κλίση τους έχουμε δύο κατάληξεις στον ένικό (μιά για τή όνομαστική και μιά για τή γενική και αιτιατική) και μιά για τόν πληθυντικό (την ίδια για τήν όνομαστική και αιτιατική, γιατί γενική δέν υπάρχει). Έτσι λέμε: Ένικός: Όνομαστική: ή λύκος, ή ζαίρες, ή παππούς, ή λαγός, ή μάστορας. Γενική: τ(ου) λύκου, τ(ου) ζαίρε, τ(ου) παππού, τ(ου) λαγού. Αιτιατική: του λύκου, του ζαίρε, τούν παππού, του λαγού. Πληθυντικός: Όνομαστική: Οι λύκοι, οι ζαίρες, οι παππούδες, οι λαγοί. Αιτιατική: τσι λύκοι, τσι ζαίρες, τσι παππούδες, τσι λαγοί. Γενική του πληθυντικού δέν υπάρχει και άνασπληρώνεται με τήν πρόθεση από τό άρθρο τσι και τήν αιτιατική: Έτσι λέμε τή ούρληχτά άπ' τσι λύκοι, τή γιατάκια άπ' τσι λαγοί.

Τή θηλυκά όνόματα έχουμε κατάληξεις 1) -α (ή γυναίκα, ή μάνα, ή αύλακία, ή κουλιάστρα), 2) -η (ή μαρκάτ(η), ή Λέν(η), ή τσι-

στή, ή Αύγενή), 3) -ου (ή άλπού, ή μαϊριτζού, ή Ξινουθύρου, ή Βασίλου, ή σαλπέμου). 4) -ώ (συνήθως σε μερικά κύρια όνόματα όπως Καλυψώ, Μαριγώ). Στην κλίση έχουμε για όλες τισ πτώσεις μιά κατάληξη για τόν ένικό και μιά για τόν πληθυντικό. Έτσι λέμε: Ένικός: Όνομαστική: ή γυναίκα, ή πατλιά, ή τσιουμία, ή κουλιάστρα, ή φτίνα. Γενική: τσι γυναίκα, τσι κουλιάστρα, τσι Μιλπουμέν(η), τσι μάνα. Αιτιατική: τή γυναίκα, την κουλιάστρα, τή Μιλπουμέν(η). Πληθυντικός: Όνομαστική: οι γυναίκες, οι κουλιάστρες, οι άδιρφάδες. Αιτιατική: τσι γυναίκες, τσι κουλιάστρες, τσι άδιρφάδες. Γενική: όπως και στα άρσενικά δέν υπάρχει.

Τή ούδέτερα όνόματα έχουμε κατάληξεις 1) -α (του γράμμα. του ρέμα, του σίμα, του μάζοιμα), 2) -ι, -υ (του τσικι, του μπιμπίλι), του κουτάκ(ι), του φ(ι)λί, του βράδ(υ), 3) -ους (του μάκρου, του βάρου, του μέρου), 4) -ου (του κρού, του γκουβέρνου, του σαμαράδου), 5) -ό (του στρατό, του βιό, του σκατό, του χισιό). Κατά την κλίση των ούδετέρων έχουμε μιά κατάληξη στον ένικό και μιά στον πληθυντικό για όλες τισ πτώσεις δηλαδή όνομαστική και αιτιατική του ένικού: του γράμμα, του μπιμπίλι(ι), του φ(ι)λί, του σκατό και όνομαστική και αιτιατική του πληθυντικού: τή γράμματς, τή μπιμπίλια, τή φ(ι)λιά, τή σκατά. Γενική δέν έχουμε ούτε στον ένικό ούτε στον πληθυντικό. Δηλαδή δέν έλεγαν οι παππούδες μας του μπιμπιλιά, του κουκουαίου, τών φ(ι)λιών, τών γραμματών, τών μαζοματών κλπ.

Γιά τά έπιθετα δέ θα πούμε τίποτα, γιατί και στίς κατάληξεις και στίς κλίσεις ίσχυουν τά ίδια του ίσχυουν για τά ουσιαστικά.

(Συνεχίζεται)

Ο παλιός

5

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

(ἀπ' τὸ προηγούμενο)

ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΕΟΙ καθώς έμιασαν κάναυο τὸ κῶσμο τῆς παλαβομένης. Δέν άίναμε φροδο νά γουράσει στά δέντρα. Τα περιβόλια τῶν Γιαγάνα, τῶν Δουκλή, τῆς Τάσνιας, τῆς Παοδιλίνας, τῶν Γκουινταλίτκα, έπαιρναν μάθρον πόρο.

Μά σάμας ήταν μόνο αὐτά. Μία μέρα παιδέψαμε τὸν Τάκη κάνοντας χάρις άπειρη ὠρα. Φορεσε ομαύρος μόνος τὸν καινούργιο παπούτσι και ήρχονταν σά νά θα έπαγε τ' αὐτά. Έπρεπε νά σπάσουμε τὴν πλάκα μας γιά νῆ τὸν δασκαλέψουμε, πὸς γιά τὸ ζερβι πόδι ύπάρχει τὸ ζερβι παπούτσι και γιά τὸ άλλο τὸ δεξι. Τάβαλε ὁ κακομοίρης άνάποδα.

Ἡ παρέα ήθελε ίσοπέδωση τελεία. Ὁ Γιάνης Κανάλας εζήσρηξε γιά τὴν φρονιμάδα του και ήταν τυπικός σέ όλα. Δέν γάχαναν λοιπόν τὸ ότι νήσασε ὁ άπόροπος τὴν σαρακοστή. Συνοηθήσαν ὀ πὶό λοφοί, ψήσαν ένα αὐτά, και τὸν έστρώσαν κάτω με τρούφ, άφού πρῶτα τὸ καθύσαν γιά νά τὸ βάλουν σὸ σάμα του με τὸ ζορίν τὸν άρτύσαν. Τὸ τῆ επακολούθησε δά λέγεταί. Τα χρυήματα που έφαγαν άπ' τῆς κλωστής στην προκάθειά του νά τὸυς άποσπῆσει σφιγκοντας τὰ χείλια και στρίβοντας τὸ κεφάλι ποτέ άπό δά και άπό κεί δέν περιγράφονται. Γκυλιήσαν ὁ

λοι κάτω σὶ σκουλίδια κ' όταν κουρασθηκαν και τὸν άπελευθέρωσαν έτρεξε άμέσως σὶ τὴ βρῦση νά πλύνει τὰ χείλια του και νά κάνει γαργάρες νά μείνει άμόλυτος.

Καλά και άγα έκανε εκείνος. Ὅχι ὀμέλο σάσκε. Ἡ ταζή και ἡ νοικοκυρόσυνη πρέπει νά μάθαι νονται σὶ τα παιδιά.

Έκανε έντίπωση σὶ τα παιδιά μου τὸ ένδιαφέρον τῆς ζάδερωσης τού. Έκει που φαγαν τῆς γκουφετες τὰ μαρτιά τὰ φρούτ'ούσαν σιαπέμα έκει σὶ τὸν πλάτανο τῆς πλατείας.

Νάιν λέει ἡ ζυδαρούλα τους ταίρητά σά νά τῆ ζῆμτες καρπὸ νερό. Τους επε και σὶ τα γερμανικά και εζείξε τὸ καλόθι τῶν άπορριμάτων που ήταν κρομαμένο σὶ τὸν πλάτανο. Έκείνα άπόρσαν, γιά τὸ τα παιδιά σὶ τὸν χοριό τὸ βρισκουν φυσικά νά πετάν τὰ χαρτιά κάτω, νά πετροβολήσαν μία έπιγραφὴ τῆ τα κραυίδια κ' άκομα νά πόνουν ένα καρσί και νά γρατσούνισουν καραγκιόζικα (σὶ τὸ καπὸ ενός αὐτοκινήτου)!!!

Ώεις ὀ μεγάλοι άντί νά προσέξουμε και νά δασκαλέψουμε έπί μόντὰ τα παιδιά ν' άποσπῆσουν τὰ άποτα, καιζουμε ματί τους υποβλήσαντὰ τα διασφες έρωτησεις γιά νά εκτιμήσουμε τὴν ευφία τους.

Πέζ μου Άγγέλα, τὸ άσκρα ὀλογο τοῦ Κολοκοτρώνη τὴ χρώμα είζε:

- Μαύρο.
- Γιαργάκη δὺ και δὺό τέσσερα, πόσο κάνουον:
- Τέσπερα.
- Πέντε και πέντε δέκα, εζήτρία:
- Δέν.
- Δέν τὸ ζέρεις τόσο εύκολο:
- Α, αὐτὸ δέ μὰς τόμαθε τῆ δασκάλα.

Ρώρησαν τὸ Θωμάκο, τῆ ήταν ὀ τρεις Έτσερα.

- Αποσιές!!! ήταν ήπανάπσι.
- Πετυχημένην ήταν ἡ άπάντηση που δώσσε ἡ Άγγελα χαρις νά τῆ ρώρησιν κανέναν.

Κάναμε συζήτηση γιά τὰ θυρία τριώνια με τῆ Σταουίλια. Πρέπει νάχουν τῆς γενησι ίσες με πρῶς μια και τῆς κλεψρές ὀμολόγους.

— Καί ποίος είναι ὀμολόγους; λέει ἡ Σταουίλια.

— Ε.Τ.Β.Α. πετάγεται εκείνη, νά προλάβει.

Ὅλα τα παραένα μπορεί νά τ' άκούσεις άπ' τὰ παιδιά.

Έπαζαν μία μέρα σὶ τὴν ἀλή ἡ Μικτ και ἡ Γιαρωφαλίτσα με άλλα παιδιά τῆς γειτονιάς. Για μία στιγμή καταφέρνει και ἡ Άγγελα ζάδερωσιν κ' αὐτή.

— Κόττα τὸ θυροφῶ που είναι λέει ἡ Μκία. Έγώ σάν θα παντρω με τὸ άπό τὸ κῶμα παρανωφάκι αὐτὸ, (είχαν δὺ τρία χρόνια διαφορά)

- Καλό είναι, λέει ἡ ἄλλη.
- Έστὸ Γιαρωφαλίτσα, ποίό θα κάνεις παρανωφάκι όταν θά παντρευτεί;
- Έγώ δέν παντρεύομαι. Ἐθ μείνω ζωτοχίρα!!!

Είναι νά μὴν τὰ χαιρέσει τὰ παιδία: Ὁ κόσμος τους είναι πλουτος. Θωμάδες τὸ τραγοῦδι που έκανε μικρὸς τσος δά ὁ Βαγγελάκος. Για δέε, τὸν άμαρνάντο, τὸν τρών τὰ λάρια και ψοφοῦν τ' άργια και μερεῖον. Τ' άλλο πάλι: Μή με κοιτάς που γέραςο κ' άσκρα με τα μάλια μου. Σηκωνόταν ἡ τριχη άπ' τὸ κεφάλι σου.

Τὸ Αουμράκι Μανώλη που έπερνε ένα κομμάτι ζυλό και τὸφτιαχνε άνδρπο με τὸ τριπιτήρι. Ἡ τὸ χορὸ πὸ πατοδσε χασάκι με τὸ Ζίντουβιο και τὸυς θαύμαζαν ὀλοι.

Τὴν επιδέξιατῆ που εζαμε μιμουμένοι τους καραγκιόζικους, σφάπώντας θυοφρες άπό μακαρά με τὸ κοπέλι. Τὸ ματζάτο χρῆσάμο γιά «άθισμα θείατρον». Κρεμωσαμε ένα άσπρο χορσοκάνι, τεντωμένο γιά σκηνη ὀ ένας κρατοςες τὰ κερία κ' ὀ άλλος, μηχανικός ήχο, γυλοδουσε καμιά πέτρα σὶ τὸ πάτωμα γιά νά πείσει τὸυς θεατες κός αὐτὸ είναι τὸ μούγκριαμο τὸυ θηρίου όταν τὸ σκότῶνε ὀ Μεγαλέαντρος. Χυποδουσε ένα σανίδκι όταν έδεσε ὀ Καραγκιόζης τὸν Χαζήτβαβιθη, ἡ ένα τενεκε διαν χάλυσε γιασοῦρι ὀ άνηψιόσ κ' ὀ Μικρομαγώφρο σὶ τὸν παντρί και κείνος τὸ ὀμολοδουσε τὴν καρδία σὶ τὴν κεμπούρα που Γίνονταν πανηγή σὶ τὸ μαζάλι τὰ χερμωνάτικα βράδια και δέν έμπαίνες σὶ τὴν κα-

ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ ΚΡΙΚΟΥ

ράσταση άν δέν είζεσ ελαστήρη. ένα χοντρὸ χερτάκι σέ μέγεθος νύο μινυτὸ που έγραφε άπάνω πέντε δεκαρες.

Δίκαια λοιπόν καμάρωναν ὀι μεγάλοι και δίκαια πολλοί γονεες καυχίονταν γιά τὰ παιδιά τους.

— Έλα νά σοῦ πῶ γιά τὸ Κατινάκι. Τάμαθε καλά σὶ το σχολείο. Ὅλα, όλα, όλα τὰ ζέρει κυρὸ Μαρία, τετραπέρατο, άφού λέει ὠμείγα ω!!! Ὑστερα είναι νά μὴν τὰ προσέχει τέτοια παιδιά;

Γειτονιάς μας που ρώτησε τὸν καθηγητὴ γιά τὴν κόρη του, γιά νά χορεῖ σάν άκούσει κός είναι τετραπέρατη άπορητήτυχη.

— Έ, είναι λίγο άδύνατη.

Γύρισε σὶ τὸ σπίτι ὀ χριστιανός και λέει:

— Γυνάικα, νά σφάξουμε και τ' άλλο κατσικί, είζε ὀ «καθηγητῆς» κός είναι άδύνατη!!!

— Γέραςες κ' άκομα μωρούς είζε. Είναι άδύνατη σὰ μαθητρία ὀχι σὶ τὸν ὄργανισμο, άφού τῆ γλέε. Καί πραγματικά, άν τὴν εζίδεις τὴν κόρη τῆς ένα μπάσο σὶ τὸ ένα μη γούλο θα μάτανε τ' άλλο.

Ὅρατο ήταν τὸ πάθημα μιάς ὀριστοκρατίας σέ άνησυρία που είζε γιά τὸ παιδί τῆς.

Εζηνσε ἡ κυρία κατὰ τῆς δέκα και μιστὸ... πρῶτὸ νά γύσει και νά ταισει τὸ παιδί. Σέ κάμποςσ ὠρα άνακάλυψε κός τὸ παιδί έπαθε παραλοσία και δέν μποροῦσε νά βαδισει. Έντρομη λοιπόν τὸ κέρνει άγκαλία και τὸ πήγε σὶ τὸ γιατρὸ.

— Γιατρε αὐτὸ κ' αὐτὸ. Ὁ γιατρός ερίζε μιά ματία σὶ τὸ παιδί και μετὰ τὴν κῆταξε μαρμαρωμένος.

— Τί τρέχει γιατρε, είναι τίποτα σοβαρό;

— Κυρὰ μου τί ὠρα κοιμηθήκες νῆς;

— Γιατί εχει σπασιας; Στῆς δυο. Εζαμε ένα κομπανιάκι.

— Νά κομισάει νωρίς άν θέλης νά περατίσει τὸ παιδί.

Ἡ κυρία συνήθε και είζε ότι δὺν ένουσε τὸ παιδί τὸυβαλε και τὰ δυο παραδορικά σ' ένα μαντήκι!!!

(Συνεχίζεται)

Ἄγωνας θυσίας, Αὐγουστος '82

Έκκίνηση τῶν ὀργῶν θυσίας, Κανάλια 1982. Μεγάλη επιτυχία σημείωσε φέτος ὁ άγωνας θυσίας κατά μνημὸν τῶν θυμάτων τοῦ βομβαρδισμού στῆς 15 Αὐγουστού 1943. Έλαβαν μέρος: 15 ἀθλητές που τεμιάσαν με τῆ παρακάτω ομαρὰ: 1) Πατανοολόου Σωτήριος, 2) Παρωιότης Σόλων, 3) Μπρακατοῦλας Κων/νος, 4) Στρέγγος Ἰωάννης, 5) Μπρακατοῦλας Γεώργιος, 6) Δανθῆνός Κων/νος, 7) Χριστοδούλου Άλέκος, 8) Γηράσης Στρέγγος, 9) Καλιώσης Γεώργιος, 10) Χριστοδούλου Δημητρός, 11) Αναστασιου Γεώργιος, 12) Μηνιστιος Θανάσης, 13) Τσιώκος Φαίδης, 14) Μακοῆς Άνάστης, 15) Κατῆγς Αευτήρης.

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΘΩΜΑ ΑΠ. ΡΑΧΩΒΙΤΣ

Μία μέρα γυοίζοντας τὸ άρχείο μου, βρήκα μία «Έπιμηρία «τὰ Κανάλια» τῶν Ἄπριλῆ 1981. Βρήκα κάτι που μοί πέραςε άπαρατήρητο τότε: Ὁ Τῶβ βρῆση μου μαλαματένιας, ροῦ κ'. Θεραῦσούλου Κρικου, που γράσι: γιά τῆς κερβάσιμος μερσις που περσαν άπ' τὰ Κανάλια: τὸν Παν. Καπούλα, Καρτάσιου, Άρποντῆ Μαυρακί, Φοιακου, που ἡ γνωστὸν τὸν εζε βαρυντῆ. Ἄλλα δέν έζαχεσ και κάτι άλλος, όπως τὸ Βαίο Σκουόδα, τὸ Γιωργὸ Ψάρα τὸ Κουλιουα, τὸ Ντελέτ. Πλήν ὀμως έζαχεσ μία άλλτ προσωπικότητα που άφρισε και εκείνη εποχή σὶ τὰ Κανάλια, τὸν Ἄποστόλου Βάλλα (Μπουλντοῦμη). Έγώ τὸν γνωρίασ γιά τῆ Ἄποστόλῆνα κυρὸ Στρωγιανῆ ήταν άπ' τὸ χωριό μου. Τῶρε που γράψω αὐτῆς τῆς τραμείας τὸν βλῶμα μπροστὰ μου, καθώς κάποτε βρήκε άπ' τὸ σπίτι του νά πεί: ν'άνοιξε τὸ Καρανεῖο τὸ Βακοῦφικο που τῶγε νωκισμένο, και καθώς βάζεσ σοι φρονιματῆν κός θα πέσει τὸ κεφάλι του με τῆ μαύρη ρεπούλικα. Μή τῆν ερρενο που έκανε με δισπώτωναν πολλοί Καναλιώτες, άτι αὐτὸς εζγε μεγάλη περιουσία, άπάνω έπί 100 στρέμματα, σὶ τὸν χρόνο τὰ έξανέμισε σὶ τὸ χαρτί (τόκαρε). Τῶς μέρα τελευταία ένα έλογο, που κ' αὐτὸ με τῆ εσπὸ τὸν πῆρε ὀ Ἄποστόλης Τεσροχάς, και ὄταν τὸ πρῶτὸ πῆγε νά τὸ πάρει ἡ μίνα του ρώτησε τὸ γιὸ τῆς: «Πῶς ωούλησες γιέ μου έλογο;». Ὁ σὸ τῶδῶμα μένα τῶδῶμα, τῆ βέλε, σὸυ, αὐτῆ τῆ δλια θα κανω, νά έπινε κατέβρινε τῆς σκάλας νά ταζιέ τὸ παληάλογο, ἡ νά μὴ πικλώδῃ κῆνα βράβδι και βρῖθῃ ψηλά σὶ τα κεραμίδια τῶν Θεόδωρου τὸ Κολοβου και τότε θάνατῆ τὰ χειρῶτερα.

Μετὰ τῆν κατάρρευση τῶ Ἄλβανικού Μετώπου τὸ Ἄποστόλης Βάλλας μετώπησε άπ' τὰ Κανάλια άλλτ ποῖ; Εζγε πολλὰ παιδία.

Ἄς μοι συγχωρήσει ὀ κ. Κρίκος. Στῆ ἄλλο σημείωσῆ μου θά γράψω λίγα γιά μία άλλτ προσωπικότητα τοῦ Παναγιῆ Μοσχογιάννη (Ντάβανου).

Εὔχαριστῶ γιά τῆ φιλοξενία. Ἄγιος Ἀγκίος, Ἰοῦνιος 1982
Θωμάς Ἄπ. Ραχωβίτσης

Ἐπίσης πληροφοροῦ αὐτὸν δρωικὸς και είναι ποῖ επέτρεψε ένενοιον μου με τὸ ψευδόνυμο: Ἐνας Καναλιώτης ετι: Ὅτι γράψω τὰ γράφα άπό ἄπιστωμένο άπροηγούμενο δημοσιεύσει μου σὶ τὴν έπιμηρία τὰ «Κατάλια». Δηλαδή πὸς κα λήστες ήσαν τὰ Κανάλια και δεῖ ὀ ἄσταρχος Δήμος επιτάχυνε τὴν ἱδρῶσι με τῆς λεηλασίας ποδύανε σὶ τὰ χωριά Ἄσοδα, Μοῦρκου, Σαρακίνας κλπ. Αὐχαριστῶ.
Θωμάς Ἄπ. Ραχωβίτσης

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΤΖΑΒΕΛΑ

Τὸ Δ. Σ. σὶ τῆ τελευταία συνεδρίασή του άσολήθη με τῆ συναυλία που έγινε σὶ τὸ χωριό στῆς 16-8-82 άπ' τὸν Πάνο Τζαβέλα.

Ὁ Έλλογος τῶν Ἄθηνων θέλοντας νά τιμήσῆ τὸυς άθῶνους τοῦ λαοῦ τὸ καιρὸ τῆς κατοχῆς και συμετέχοντας σὶ τὴν άναγνώρησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἄντιστάσης άπ' τῆς Κυβέρνησης-άλλως τῆς εζαχεσ και άποκαλυπτήρια μνημείον-κάλεσε γιά μία λαϊκή συναυλία τὸν Πάνο Τζαβέλα συνθέτη, άγωνιστῆ και τραγουδιστῆ και ἔναν άπ' τὸυς λίγους σὶ εῖδος αὐτὸ τὸν τραγουδοῦ. Ἐτῆ συζήτηση και συμφώνια μας καταστρώθηκε πρόγραμμα γιά δῶτα γούστα χωρίς βέβαια νά εζαιρεθῆ και τὸ άνταρτικό τραγοῦδι. Ὅμως τὸ πρόσωπο τῶ Τζαβέλα δέν πέραςε σὶ τὸ χωριό. Συμφωνίας δέν τῆρηθησ, άπ' τῆ μεριά του διακρινόμε μία προχειρότητα, τὰ ἠχητικά δέν λειτουργοῦσαν καλά, και νῆ αὐτὸ φανηκαν άτέλειες στῆ τελευταία μέρα. Προπαθήσαμε- και είναι γνωστὸ αὐτὸ-νά βελτιώσουμε σὶ τῆ πορεία τὸ πρόγραμμα και παρουσιαστήκε ένα δεύτερο μέρος βελτιώμενο. Ὅμως είναι σιγουρο π.δ: ὀ συνθέτης δέν μὰς έζαγε τὸ πραγματικὸ καλλιτεχνικὸ του πάσωπο-άπο έμπειρίας που εζαμε γι' αὐτὸν- και φάνηκε μία συναυλία χειρότερη άπ' τῆς προηγούμενες.

ΚΑΝΑΛΙΩΤΙΚΟ ΛΕΙΛΟΓΙΟ

Στὸ βιβλίο «Κανάλια Καρδίτσης» καὶ συγκεκριμένα στῆς σελίδες 266 - 268 αναγράφεται μία σειρά λέξεων που άκούγονται ὀ ακούγονται άκομα σὶ τὸν χοριό μας. Είναι μία συλλετική έργασία κολη, με προσθήκη μέλιστα ν' άποδοθεί και ἡ ἰδιόμοια Καναλιώτικη προφορά, αλλά ὀχι φυσικά ὀλοκληρωμένη. Ἦ' αὐτὸ νομίζουμε κός ἡ έσημαρτῆ σας θα πρόσφερε και κολύ κολά, άν δημοσιεύσε, έφούσον διαβῆτε χῶρο σὶ κάθε φύλλο τῆς έναν ὀρθιού λέξων Καναλιώτικης χρήσης λέξεων που θά εζίνον; προδῶμοι συλλετες, ὀι ὀποιοι νά προσέχουν, ὄστε με στέλλουν τῆς ίδιες που ἤδη εχουν δημοσιευτεί. Έτσι σῆτὸ σῆτὸ θά συμπληρωθεῖ ἕνας άρετὸς μεγάλος κατάλογος λέξεων, πολλές άπο τῆς ὀποίας είνου να ληρμονησῶν, μία που έκλείνει και ἡ άνάγκη τῆς χρησιμοποήσης τους.

Ἄν' αὐτῆ τῆ σκῆνη εζενώνοντες σὰς στέλλω γιά δημοσίευση μερικὲς λέξεις, που δέ βρίσκονται, ὄσο μπορὸ νά έξωρε, σὶ τὸ κυκλοφορῆσ ἡ λέξια τῆς νεοελληνικῆς γλῶσσας, έκτός ὄσοσ άπο τὸ συντασσόμενο τῆς Ἀκαδημίας Ἄθηνων.

Ἄζέτσους, (φρέσκος; άζέτσους καρές, άζέτσου νύρο). Ἄνίλα (οίκοτες; νά σῆ πιανῆ ἡ άνίλα). ἌΖεφρος (πολύ μικρός) Ἄστρῆρα (μὸς άρετῆ, ἴσας; άπό τὸ —α προσητόνικὸ τῶν σὶ στέργω). Βζουκοσάου: (τῶμα άπολαστικά). Βζεγκανωστέρι(ι) (μῆσο δημοιούτικος βορβου σὶ τὸν χαρτάστῆ). Γκιτνέντ(ι) ὀ «βγῆνι σὶ τὸν γκιτνέντ», σὶ τὸν κλαρί, λέξ. τουρκ.). Γκιριμ (έσρατῆ έναν κῆρι-μῆ, πάρα πολύ, λ. τουρκ.). Γλιτσιενς (εῖδος πουλιτοῦ). Δέζε (ὀδῶρνο τῶδο). Τλάτσο(ι) (έσρακο, λ. τουρκ.). Ίχλη (γνώσθος έμπικρικής Ιατρικῆς). Κασόν(ι) (κενόν, λ. τουρκ.). Κενιακός (εῖδος άντιδῶ). Καστρεβάτσο(ι) (εὐλάγκουρο). Κιαμτέ(ι) (πλήθος, λ. τουρκ.). Κιουρίκια (φιντικα άρπίκα). Κουβέλε (μέτρο γιά ὄσπρια, 10 ὀκάδων). Κουμισιά (καρύδι). Κουκουτελϋος (κόκορος). Κουετότα (μουκαλάκι γιάλινο). Κουετότα

(σμφωνία με πληρωμὴ κατ' άποκοπήν κυρίως γιά γιατροῦς). Κουμπέτι(ι) (ζενιτιά, λ. τουρκ.). Κουσιέβου (τρέχο, λ. άλβαν.). Κουστέβου (εῖδος πουλιτοῦ). Κουτό(ι) χουμο (μικρός). Κρίση (ὀμιλια άδῶν εζουμο κρίση), ὄηλ. δέ μιλάει. Λαρώου (ημερῶδῶ). Λίγρα (έπιρ. ὀποὶ κητό(ι) εῖνι λίγρον) ὄηλ. ὀλόγιο. Λιτσέ(ι) (μέτρο γιά ὄσπρια 20 ὀκ.). Ματὰ (ζῶν, σέ σύνθεση με ῥημα, μπαταλάς). Μιλιέντ(ι) κόμοσ, λ. τουρκ.). Μουαμπέ(ι) (γαρνοῦμεν άπόσφαιρα, λ. τουρκ.). Μουλιάν (ὀσπῶδοπος λ. τουρκ.). Μουτῶος (άλλος ἄλλτ και ὀσπῶροποπος, ὄστε με στέλλουν τῆς ίδιες που ἤδη εχουν δημοσιευτεί. Έτσι σῆτὸ σῆτὸ θά συμπληρωθεῖ ἕνας άρετὸς μεγάλος κατάλογος λέξεων, πολλές άπο τῆς ὀποίας είνου να ληρμονησῶν, μία που έκλείνει και ἡ άνάγκη τῆς χρησιμοποήσης τους.) Ντορμπέ (άνταρσοῆ, εῖδος έβλε σέ ντορμπέ). λ. τουρ.). Σεινγούου (μπαλκόνι). Σιμπλι-

σώνου (εζημνώνου). Παρανταλίε (Μπρακιντομη). Πατλιά άγκάθι σκληρό). Προῦτασο (προσῶτα) Σέρνε (γιά άγγελία, βρισκεται σέ ὄχεια). Σιάμα (κλαδί, ὀκου κανόνια πουλιά). Σκαρπίτης (Συχαριτής). Σέμποκα (μικρές πέτρες). Σταιπυλά(ι) (μέτρο γιά ὄσπρια 20-22 ὀκ.). Στρωγγια (μύγα ζῶν, ολιτρος). Σπουρλα (άσουρα). Τεσπατήης (εῖδος σῆς άγοραπωλάσης μεγάλῶν ζῶων). Τσαϊτά(ι) (εῖδος λ. λ.). Τειντέν(ι) (πορτοφῶλι). Τειντέν(ι) (μικρὸ πουλί). Τετσομπλέ(ι) (σα γιτὸ σπυράδῶ λ. τουρκ., που σημαιοῖ γιτρα). Τεπύτα (εῖδος πουλιτοῦ). Τετουλίβρα (εῖδος πουλιτοῦ). Τετῆουνο (πολύ μικρὸ). Τεφουκί(ι) (τὸ άρχαιο γονιμοτος, «τὸ γυκομάρι(ι) βαρεῖ τρούκι(ι) εὐλ. τουρκ.) τὰ γούστα που μικροσπῆνω κοιδάν, όταν βαδίζεις). Φλεσοῦρου (μικρὸ φύλλο). Φόντας (ὄνας, ὄταν). Φτίνα (μικροσπονο πῆλινο δοχεῖο με δὺο αὐτὰ ὄηλ. χερουίλια). Θ'

Τυπογραφικά λάθη

Αγαπητὸ μου «Κανάλια». Δημοσίευσεσ σὶ τὸ φύλλο σου αριθ. 11 τοῦ Μαίου 1982, τῆ βιβλιόκρισια μου γιά τῆ «Θεσσαλική Ζωγραφική (1500—1980 κίθι 1986) τὸυ Θ. Βογιατῆ. Εῖς ευχαριστίας Ὁ αγάθος ὀμος δαίμονας τὸυ τυπογραφείου εζβαλε τὴν οὐρὰ του σέ βαθμό, ὄστε τὸ κείμενο σ' ορισμῆνα σημεία νά γίνε ανήρσιτο κι ακατόνητο ματί. Στῆν 3η απ' τὸ τέλος παράγραφο τὸ «τὸυ ὀποῦ αναγνώστη...» έγινε εῖτος ὀλοῦ αναγνώστη...» που δέ λέει τίποτα

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ
ΕΠΗΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Μαρίκας Κοτοπούλη 10
Τηλ. 52 33 942
Υπεύθυνος Εδώγης Μπρακατοῦλας Ἄγγελοσ Κολυβῆσ 35 — ΤΤ 605
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Κώστας Δ. Σπρίλιας
Ἰωάν. Δροσοκούλου 111

μέσα σὶ τὴν πρόταση. Στῆν προτελευταία παράγραφο ὀ σωστή πρόταση «Αὐτὸ τὸ μερῆκι έγινε με τὴν πάροδο τὸυ χρόνου, χερὰ και σέ κάποια προδίθεση, ερευνητικὸ ευγενικό πάθος, ἡ ικανοποίηση τοῦ ὀποῦ υποχρῆσῆνει σέ μελέτη και έρποντα πολυχρονη με ερασιτεχνική και τὸ χαρακτηριστικὸ του γνῶρισμα είναι ἡ ψυχική ευορία απ' τὴν ὀποια συνδουετα, που ξεκομάρει σὶ τὸ φῶρτο τῆς σοβαρῆς επαγγελματικῆς δουλειάς, έγινε με τὴν παρεμβολή λέξεων που δέν ὑπόροσται σὶ τὸν πρωτόκο, ακαταλόβιστη, Τέλος σημειώνεται, κός σὶ τὸ μονοτονικό σύστημα δέν εκάρχουν βαρείε.

Γράφοντας τὰ παραπάνω σέλιτικα κἀτι που μου εζε σέλιτικος συγχαριτός μας. Ἐνῶ σκῆτῶσι, μου εζε, τὸν τυπογράφου πὸση αμμηλία έντιμος, όταν διαπίστωσε κός ἄλλτ γράφει τὸ κρατικότὸ σου κῆλα αὐτὸς παροῦσῶσ.

Ευχαριστῶ γιά τῆ διόρθωση που θά κανεῖς...
Αθήνα, Αὐγουστος 1982
Νικήτας Ν. Ζεῶμπος

ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ ΟΜΟΡΦΟ

ΤΟΥ ΜΗΤΣΙΟΥ Κ. ΤΣΙΩΚΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ, ΥΦΥΠΟΚΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Με τη νέα αναδιάρθρωση του Υπουργικού Συμβουλίου ανέλαβε Υφυπουργός Γεωργίας ο συμπατριώτης μας βουλευτής Παναγιώτης Κατσαρός. 'Η εφημερίδα μας του εύχεται καλή επιτυχία στο έργο του.

ΑΠΟΦΑΣΗ Δ. Σ.

Το Δ/κό Σ/λιο στη τελευταία συνεδρίαση πήρε απόφαση να γίνουν οι εκλογές για καινούργιο Συμβούλιο, την τελευταία Κυριακή του Νοέμβρη, έτσι ώστε να αναλαμβάνει το Δ/κό Σ/λιο τις πρώτες μέρες του καινούργιου χρόνου για διευκόλυνση και από πλευράς ταμείου αλλά και να έχει πιο τήρη στο χρόνο της διάθεσής του για την προετοιμασία του χορού που αποτελεί κεντρική Εκδήλωση του Συλλόγου στην 'Αθήνα. Την απόφαση αυτή θά τη θέσει και σαν θέμα στη Γενική Συνέλευση.

ΣΗΜ.: Θά σταλή και πρόκληση με τόν οικονομικό απολογισμό.

ΑΝΑΓΚΗ ΝΕΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΑΞΟΝΑ ΣΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 1η σελ. **ΛΙΑΚΩΤΕΙΑ** και θά καταληξή πάλι στην περιφερειακή.

'Ενα τέτοιο έργο θά πρέπει ν' αποτελέσει στόχο της κοινοτικής άρχης εντάσσοντας αυτό σ' ένα πρόγραμμα, ξεκινώντας από τη σωστή μελέτη από κρατικό φορέα.

Τά προβλήματα που θά παρουσιασθούν θά είναι πολλά και μεγάλα. Δέν είναι όμως άεπερίστα. Ιδιαίτερα αν υπάρχει ένα ικανό και δραστήριο κοινοτικό συμβούλιο.

Τά Γεωμετρικά χαρακτηριστικά του Δρόμου (π. χ. πλατώσις) δέν είναι ανάγκη να είναι σταθερά καθ' όλο το μήκος, μπορεί σέ όρισμένα σημεία να στενεύει και σ' άλλα να φαρδαινεί ή να δημιουργή άνοιγματα για χώρους σταθμεύσεως.

Τάθητικά αποτελέσματα ενός τέτοιου έργου στό χωριό είναι φανερά για τόν καθένα όπως:

1. Δημιουργείται οδική σύνδεση του κεντρικού και πολυπληθέστερου τμήματος, απόσπιντο σήμερα.
2. Αποσυμφορείται, αναοαίνει ο κεντρικός Δρόμος και η πλατεία, αφού τά περισσότερα όχηματα δέν θά έχουν λόγο νά μέτουν εκεί.
3. Σέ γιορτές και εκδηλώσεις, στη πλατεία υπάρχει εναλλακτική λύση για τή κίνηση.
4. 'Ο καθένας θά πη: καλό διασά, αλλά τά λεφτά θά βρεθούν!

'Εγώ θάλεγα πώς ανεξάρτητα απ' αυτό πρέπει νά προχωρήσουμε σέ μιá πλήρη μελέτη του έργου ώστε ο νέος Δρόμος νά έχει τήν αναγκαία τεχνική και νομική κάλυψη. Γιατί αν δέν εξασφαλισθί ή οικονομική εξυπηρέτηση του όλου έργου μπορεί νά κατασκευασθούν μικρά τμήματα ή στο κάτω-κάτω οι όποιες ιδιωτικές πρωτοβουλίες ή δραστηριότητες (διανομής δρόμων, κτισμοσπιτιών, μάνδρες κλπ.) νά είναι ενταγμένες και σύμφωνες με τή χαραξή του Δρόμου.

'Ας μη ξεχνάμε πώς αν' κάτι τέτοιο σήμερα φαίνεται δύσκολο αβριο ίσως είναι δυσκολώτερο, πώς γειτονειές του χωριού που δέν θάχουν τή 'ρόδα' είναι μοιραίο νά υποβαθμισθούν.

Οι κοινοτικές άρχες, οι πολιτιστικοί φορείς έχουν τó λόγο και όχι μόνο αβείο αλλά και όλοι οι Καναλιώτες.

Α. Κ. Μ., Καναλιώτης
Πολ/κός Μηχ/κός

Κίνηση του Συλλόγου

Μέλη του Δ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου επισκευήθηκαν τó Βαγγέλη Παπαγεωργίου, επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου στό σπίτι του στην Πεντέλη. Τόν ενημέρωσαν για τής Εκδηλώσεις του χωριού και γενικά για τή δραστηριότητα του Συλλόγου.

Με απόφαση του τó Δ/τικού Σ/λιού του Συλλόγου, κατέβη τó ποσό τών 10.000 δραχμ. για άνακαούφηση τών θυμάτων τής 'Ισραηλινήσ επιδρομής σά στρατόπεδα τών Παλαιστινίων στό Αίβαο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι:

Στις 2 'Οχτώβρη, παντρεύτηκε στην 'Αθήνα ó 'Ηρακλής Κ. Σπρόλιας με τήν Τασία Λαζάρου.

Τήν 25 'Απριλίη '82 παντρεύτηκε ó Θανάσης Στέφανος με τή Βασιλική Κωτούλα.

Θωμάς Μάππας και ή Ευδελία 'Απ. Μαυράκη, παντρεύτηκαν στις 22 Αυγούστου 1982.

Στις 12 Σεπτεμβρίου τού '82 παντρεύτηκε ό Γιώργος Δούσιας με τήν 'Ελένη Κατέρη.

Παντρεύτηκε ό 'Αποστόλης Κρίκος με τή Σοφία Γκορίλα στις 12 Σεπτεμβρίου τού 1982.

Τήν 19 Σεπτεμβρίου παντρεύτηκε ό Γιώργος Λιάκος και ή Ευσάθια Χριστοδούλου.

'Ο Παντελής Τηλ. Βάλλας παντρεύτηκε με τή Μαριάννα Βασ. Μήσιου (Τσαγκάρη) τήν 19ην Σεπτεμβρίου, 1982.

'Η εφημερίδα «Τά Κανάλια» τούς εύχεται: καλή προκοπή.

Επιτυχόντες στις 'Ανώτατες Σχολές

Γιώργος Λάμ. Ζήσης μπηκε στη Φυσική Κρήτης.

'Ο Δημήτρης Κων. Ζούλιος στην Οικονομική Σχολή 'Αθηνών.

Στίν 'Οδοντιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης μπηκε ό Γιώργος Κων. Ζούλιος.

'Ο Χρ. Β. Πάσχος.

Και ή Φωτ. 'Αθ. Πιστριά Θεριά συγχαρητήρια.

Γεννήσεις:

'Η 'Αμειλία σού. Δημ. 'Αναστασίου γέννησε κοριτσάκι.

Δωρεές:

'Ο Βαγγέλης Κ. Μπρακατσούλας έδωσε στό Σύλλογο 1000 δραχμής στή μνήμη τού αδελφού του Γιώργου Μπρακατσούλα που σκοτώθηκε τόν Αβγουσσο τού 1949 στό εμφύλιο πόλεμο.

Πένθη:

Τότερα από πολύχρονη άρρώστια πέθανε ό Νώντας Γ. Γιαταγάνος. Στή μνήμη του ό Κώστας Δ. Σπρόλιας έδωσε στό Σύλλογο 500 δραχμής, νά τόν θυμάντε οι νέοι που τόσα υπόφερε στή ζωή του για τó δικό τους καλό. Πρώτος και πολύ ήσυχος άνθρωπος ό Νώντας. 'Όλες τής ταλαιπωρίες στή ζωή του τής πέρασε με όπονην και ψυχραιμία. 'Ήταν εθνικοαποστασιακός και γι' αυτό τού τήν υποθήδη τραβιώνταν σά μπουνο πριμια, φυλακίσ και στό ξερονήσι στή Γιούρας όχτá ολόκληρα χρόνια. Οι συναγωνιστές του πού κι' αυτόί έχουν «υπόλοιπο» ζωής, αυτό τó διάστημα θά τόν θυμάνται.

Τήν 17 Ματου 82 πέθανε ή Σοφία 'Αβαναζίου.

'Επίσης ή Παρσκειού Δ. Τσιμπά. Αυτή πέθανε στις 10/5/80 τού 1982.

'Η 'Αγορίτσα Κωτούλα πέθανε στις 17 'Ιούλη 1982.

Πέθανε στις 6 Αυγούστου ή Κωνσταντία σού. Κ. Μανώλη στις 6.

Και ή 'Αρετή Χρ. Τέτα. Αυτή πέθανε στις 10 Αυγούστου.

Θεμέρι συλληπητήρια στις φανελάδες τούς.

Νέα 'Υόρκη.—Τήν εποχή τή δική μας τή χαρακτηρίζει ή εύκολια, ή άνεση και ή ταχύτητα.

Με τήν προϋπόθεση ότι μπορείς άνάδυνα ν' άποχτήσεις όπτι με άπλοχερία προσφέρει ό πολιτισμός. ή ζωή έγινε πιο ξεκούραστη, πιο εύκολη αλλά και πιο άκριβη.

Οι κοινοτομίες κι' οι πρακτικές του εφαρμογές κάλυψαν όλους τούς τομείς της (της ζωής) κι' έδωσαν άπάντηση σά περισσότερα προβλήματα που άπασχολούσαν τούς ανθρώπους πριν από τόν τελευταίο μεγάλο πόλεμο.

'Όμως μπορεί κανείς άβίαστα νά περ πάς, πέρα από τόν χρήσιμο και πρακτικό όφελιμο σκοπό τούς, δημιουργήσαν και μιá τάση... παχυδερμισμού κι' ίσως άκηρησίας.

'Ακόμα ό πολιτισμός, παρά όλο που με τή άνέσσει του έκανε πιο ξεκούραστη τή ζωή μας κι' άνέβησε ποιοτικά αυτό που λέμε «βιοτικό επίπεδο», τραυμάτισε άνεπανόρθωτα τή ζωή τού χωριού και τής στέρεσης τήν απλότητα και τή χρήση που τή χαρακτηρίζαν ως λίγα χρόνια πριν. Τή φόρτωσε με έπιτηδεύση και άγχος και πάλι νά τήν εξομοιώσει με τή ζωή της πόλης και τά τρωτά της.

Τήν απλή, ήρεμη και διορθική έκείνη ζωή τού χωριού, θομάσαμε σέ συγκίνηση.

'Εκείνα τά χρόνια (άκόμα και τήν περίοδο τής άκμής) μόνο στην 'Αθήνα... δέν τά σκυλιά με τά λουκάνικα, όπως έπιμένα νά λέει ένα ρομαντικό τραγούδι, για τó χωριό μας ήταν δύσκολα χρόνια κι' άσταμάτητος ό άγώνας για τήν επιβίωση. 'Ο ιδρώτας πότιζε τά πολυδουλαμένα κορμιά κι' η σκληρή καθημερινή προσπάθεια, άγχαλισμένη με τήν άγωνία για τó άβριο, καθρεφτιζόνταν σά σκελετωμένα πρόσωπα.

Σ' αυτά τά ίδια πρόσωπα, κάποτε, πήρε τή θέση της κι' 'Ελαιώςή ή χαρά.

'Αρχισαν ν' άνθίζουν οι έλπίδες, οι όρατισμοί νά παίρουν «σάρκα και όστά» και οι ένδόμυχες έπιθυμίες όλων για άλλαγή στό καλλίτερο νά βρίσκουν τó δρόμο τής πραγματοποίησης.

'Η έπιμονη για τήν άλλαγή, ή άσταμάτητη σκληρή, έπιμονή έργασίυ όλης τής οικογένειας και ή άμιατηρ όικονομία δημιουργήσαν τά περιβάλλοντα για μιá κάποια άποταμείωση κι' άνοιξαν τó δρόμο τής έπιτυχίας. 'Ετσι τó «σήμερα» ήρθε καλλίτερο από τó «χθές».

Μιά άτέλειωτη φάλαγγα από νέους ξεκίνησε από τó χωριό για νά... καταχτήσει τή ζωή!!

Οι σχετικοί πίνακες στό βιβλίο «Κανάλια Καρδίτσας», (Συλλογική έκδοση τού Καναλιώτικου Συλλόγου Βόλου 1976) δείχνουν τήν έκταση και τó άποτέλεσμα μιáς προσπάθειας που άρχισε πολύ καλιά και συνεχίζεται ως τής μέρες μας με έπιτυχία.

Μιά άναπροσαρμογή τών πινακών σ' επαγγελματική βάση,

θά δείξει πιο πλήρη τήν εικόνα και θά υπογραμμισει έντονες Καναλιώτικες παρουσίες στό δέντρο της κοινωνικής έρραρχίας και δραστηριότητας. Δέν πρέπει νά τó κρινούμε: Πρόκειται για ένα θαυμάσιο έπιτεύγμα, άξιο για προσοχή και μίμηση.

'Ότι έγινε, τó ξαναλέμε, με έπιμονη άπόφαση και σκληρή και έπιμονη έργασία όλης τής οικογένειας, με θυσίες και στερήσεις κάτω από συνθήκες άπολύτης λιτότητας, άγγίζει τά όρια τού θαύματος!!

Δέν μένει παρά νά εύχθηόμε και νά έλπισουμε πώς δέν είναι άπλά τολμηροί με έχουν κάποια βάση οι όκολογισμοί και οι προβλέψεις τού θεολόγου καθηγητή κ. Γιάννη Κοιλοβού, πώς ή... παραγωγή!! έπιστημών από τó Κανάλια (με βάση πάντα τήν άναλογία τού πληθυσμού και τήχρησης διάρκεια) διακρίκεται τά πρώτα σ' έκταση πολύ πιο μεγάλη κι από όλόκληρο τó θεσσαλικό χωρό.

'Η έργατικότητα τών κατοίκων κι' ό κανός σάθηκαν οι βασικοί συντελεστές που πάνω τους στηρίχτηκε τó βάρος της έπιτυχίας.

'Η έργατικότητα τών κατοίκων, «...τότε είχε ύπερβεί τά όρια τού δυνατό» γράφει στό βιβλίο ό κ. 'Αστέρης Κατέρης κι' άλλος: «'Ο κανός συνέτελεσε εις τήν άνύωση τών βιοτικού έπιπέδου τών κατοίκων...» και «... συνέβαλε εις τήν άλματώδη άνύωση τής μικρής οικονομίας τών». 'Ο κανός όμως, σαν καλλιέργεια, είναι μιá πολύ δύσκολη και κουραστική δουλειά. Καλύπτει ή, για τήν άκρίβεια, κάλυπτε τότε σχεδόν όλο τó χρονον ή καλλιέργεια, συγκομιδή και στοιχειώδης έπεξεργασία του πριν φτάσει στό εμπόριο.

«Μακραίν(ει) κι(αι) τά χέρια», λέγανε σαρκαστικά οι Καναλιώτες όπονωόντας τήν έξουθενωτική κόουραση που έφερνε τó άδιάκοπο νεροκούραλημα με τούς γεμάτους γκαζοτενεκέδες στό καινοφύεμα.

Δείγμα από τή γεύση του (τού καινοφυτέματος) δίνει τó παρακάτω περιστατικό: «Ξενοχωρήτης μεροκαματίρης συμφώνησε νά έργαστεί στό καινοφύεμα. 'Αμάθητος καθώς ήταν και υποχρεωμένος όλη τήν ώρα νά σκύβει (διπλωμένος κυριολεκτικά) σά δύο, μεις(έ) τούν(όν) κάλου(ος), τούν(όν) άνήφορο» ενά θ' γουρουντσαρουχοφορεμένα π' ό δία τού «παλαμώδερνανε» στις «μάζες» κουράστηκε γρήγορα.

'Η μέση του άρχισε νά πονάει άνευφορα. Για ν' άνακουφιστεί και ν' ανασάνει λίγο (άπό τó πολύ σκύψιμο τó αίμα του μαζεώθηκε στό κεφάλι), σηκώθηκε δρθιος και βλέποντας πάνω στό βουνά ρώτησε: — 'Εί, ποιά είναι(ι) έκεινού(ο) τού(δ) χου(ω)ριό(ι) έκει(άνω) ;». — Τού(δ) Μπλασό(ο), τού άπαντήσανε.

Κέρδισε έτσι λίγο χρόνο, και ξανάσκυψε στή δουλειά του. 'Υστερ' από λίγο πάλι τά ίδια και τά ίδια κι' όσο περνούσε ή

ώρα και κουραζότανε πιο πολύ τόσο και σταματούσε πιο συχνά και ξαναρωτούσε.

'Εμαθε έτσι (τά ήξαιρε όλα με όποκρινότανε από άνάγκη για νά κερδίσει χρόνο) τήν Ποριτίσα, τó Μεσηνηόλα, τó Βουνέσι, τó Μοναστήρι της Κορώνας, τó Τσαρδάκι, τής Βουνοκορφής: Βουλγάρια, Νιάλα, Γκαβέλ και άλλα, με ξζάν ρομπυ με και τήν όπονητή του νοικοκύρα που άναγκάστηκε νά τού περ:

— 'Ακου πατριώτ(η), σί(έ) πληρόνω(ω) για νά κείν(εις) τή δ(ο)υλειά(ου) κι' όχ(ι) για νά σί(έ) μ(ά)θου(ω) τή γεωγραφία τών 'Αγράφων.

Μά είναι και «μεγάλη και πολύπλευρη και άνεξάντλητη ή ιστορία τού καινού. Είναι μορφο με πόθυμ, από ένα σημείο κι' ύστερα, αυτή ή 'Ιστορία τού χωριού.

Τό όδήγησε σέ καλλίτερες μέρες και σέ μιá, από κάθε άποψη άξιοζήλευτη θέση. Δημιούργησε τó «θαύμα», αν θέλετε, με σκόρπιες και πολλή όδονη και σπαταλά. Τό καλό πιασμα (χωρική έπεξεργασία τέλεγον οι διαβασμένοι) σέ συνδιασμό με τó χαμηλό βιοτικό έπίπεδο και τή φτωχή διατροφή, «έκεισε» πολλά σπία τού τ' άφάνησαν κυριολεκτικά ή φυματίωση και οι πυρετοι.

Και τά δύο νεκροταφεία τού χωριού σ' ιδιαίτερα τó «Παλιώχωρο» και ή (δ) Γιάννη(ης) τού Ντίνου (Γιάννης Πιάσχος), με τή βαθσοτάχηση και εδύμη διάθεση τού, χαρακτηρίσε σάν' άδενε τάξων κοινωνία γνώριση για χρόνια τó άδιαχώρητο.

Μεταπολεμικά κι' ύστερα φυσικά από τó σταμάνημα τού καινοφυτέματος, τó «Παλιώχωρο» έπεσε στην άπραξία σχεδόν έρήμωσε σέ τέτοιο μάλινα σημείο που ή 'Αθηνά σού, Κ. Γιαννακού (τό γένος Χρ. Γεωργούλα) περνώοντας καλοκαιρινή περίοδο άπ' έκει και βλέποντας τά λιγοστά μνηματα είχε με τή γνωστή της άβυρτοσομία:

— 'Αχ πι(αι)δάκια μ(ου), (ή (δ) κάλου(ος) και βγάν(ει) φου(ω)τιά άπ(δ) τού(δ) που(ω)λί τού(δ) ζ(ο)ρί(ι). Δέν άδειάζου(ο)μ(ει) οπτι(ε) νά πεθάνουμ(ε).

Γιά τόν άπληροφόρητο άνα γνώστη που δέν έχει προσωπική έμπειρία από τή ζωή τού χωριού στην πριν από τόν πόλεμο περίοδο, εύλογα θά γεννηθεί ή άπορία:

— Γράφετε από τή μιá για καλή ζωή, για έπιτυχία που άγγίζει τά όρια τού «θαύματος», κι' από τήν άλλη για δυστυχία, βάζανα και φτώχεια. Δέν είναι αυτό μιá αντίφαση;

Νομίζω πώς δέν είναι κι' έξηγομαι γι' αυτό: 'Η περίοδος τού μεσοπολέμου (1922-1939) ή περίοδος τής άκμής τού χωριού ή άλλοι, ήταν καλή για τή ζωή και τήν οικονομία τού χωριού άν τήν κρίνωμε με τά μετρά εκείνης τής εποχής.

(Συνεχίζεται)

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ '82 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 1η σελ.

φώρων περιοχών, τις εντυπωσιακές φυγούρες, τη διάθεση και τον ενθουσιασμό με τον οποίον εκτελέστηκαν, συνάρπασαν τους θεατές και προκάλεσαν αυθόρμητα και παρατεταμένα τα χειροκροτήματά τους, καθώς είχαν τη δυνατότητα της αμεσότητας του θεάματος και γι' αυτό και της απόλυτης συναισθηματικής μέθεξης. Την εκδήλωση αυτή προλόγισε ο κ. Κ. Μαυρομαμάς ως εκπρόσωπος των Καναλιωτών του Βόλου, ο οποίος παρουσίασε τη δραστηριότητα και τη φήμη του Λυκείου στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Αμέσως κατόπιν χαιρέτισε τους θεατές η κ. Κοπούρη, ως εκπρόσωπος του Λυκείου Ελληνίδων Βόλου, η οποία ανάμεσα στ' άλλα τόνισε ότι αισθάνεται ιδιαίτερη ευχαρίστηση, γιατί η παράσταση αυτή δίνεται στα Κανάλια, γενέτειρα του Νομάρχη Μαγνησίας κ. Β. Μπρακατσούλα, ο οποίος και παρευρίσκονταν τιμητικά σ' όλη τη διάρκεια της παράστασης. Τό πιδ εντυπωσιακό ήταν το «φινάλε» της παράστασης όταν το συγκρότημα με τον τελευταίο καλαματιανό χορό κατέβηκε από την εξέδρα, έπιασε τον κ. Νομάρχη και τους επιστήμους, καθώς και όσους άλλους ήθελαν και συνέχισαν το χορό κάτω και γύρω από το μεγάλο πλατάνο της πλατείας. Τέλος ο Σύλλογος των Καναλιωτών του Βόλου προσέφερε σουβλάκια και μπίρες στους χορευτές και το άλλο προσωπικό στην πλατεία, που ιδιαίτερα τα ευχαριστήθηκαν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η τρίτη εκδήλωση ήταν η θεατρική παράσταση, που δόθηκε στο στίβο αθλητοπαιδιών την Τετάρτη, 11 του μήνα, στις 9 το βράδυ, με το έργο του Άρθουρ Μίλερ: «Ήταν όλοι τους παιδιά μου». Την παράσταση έδωσε ο θίασος «Θέατρο του Λαού» και είχε από κάθε άποψη απόλυτη επιτυχία. Το έργο είναι κοινωνικό δράμα και αναφέρεται στη συμπεριφορά ενός εργοστασιαρχή πολεμικής βιομηχανίας στην Αμερική, ο οποίος εν γνώσει του κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο διέδωσε αεροφυκτères ραγισμένους για αεροσκάφη και εξαιτίας αυτού χάθηκαν εικοσιένια νεαροί αεροπόροι, μεταξύ των οποίων και ο στρατευμένος επίσης επίσης πρωτότοκος γιού-του, ο οποίος εξαιτίας αυτής της ενέργειας του πατέρα-του αυτοκτόνησε με το αεροπλάνο του. Είναι γεγονός ότι το έργο κάλυπτε ποικίλες ανθρωπίνες καταστάσεις και όλα τα ανθρώπινα συναισθήματα, είχε δραματική πλοκή και δράση και υψηλά μηνύματα, που πέρασαν άνετα σ' όλους ανεξαιρέτως τους θεατές, που ήταν πάνω από χίλοι και γι' αυτό και συγκινημένοι καταχειροκρότησαν τους ηθοποιούς. Λίγα εισαγωγικά λόγια είπε και παρουσίασε και τους ηθοποιούς στο κοινό ο κ. Κων. Ζούμπος, μέλος της συντονιστικής επιτροπής των εκδηλώσεων ως εκπρόσωπος των Καναλιωτών της πόλης της Καρδίτσας.

ΤΟ ΙΣΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Η τέταρτη εκδήλωση ήταν το λαϊκό πανηγύρι στις 14 και 15 Αυγούστου. Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι' εφέτος η επιτυχία-του ήταν άριστη. Για δύο μέρες οι Καναλιώτες χόρεψαν με την ψυχή-τους και πάρα πολλοί ήταν εκείνοι που ξημέρωσαν, πραγματικά, χορεύοντας κατεξοχήν βέβαια τους λεβέντικους ελληνικούς χορούς, τσάμικο και ουρτό, αλλά και όλους τους άλλους. Το «Βρύση μου μαλαματένια» «έδωσε και πήρε». Το Σάββατο το βράδυ το γλέντι άρχισε με χαιρετισμό του προέδρου της Κοινότητας κ. Παν. Χριστοδούλου, ο οποίος, αφού τόνισε τη μακρά παράδοση υποδειγματικής επιτυχίας του πανηγυριού του χωριού-μας τόσο ως προς την τάξη και την ευπρέπεια, όσο και στη διάθεση, εύχθηκε σ' όλους χαρά και ευτυχία. Το μεσημέρι της Κυριακής, μετά από τις άλλες εκδηλώσεις, για τις οποίες θα γίνει λόγος παρακάτω, χόρεψαν στην πλατεία εκπρόσωποι των διοργανωτών των εκδηλώσεων με επικεφαλής τον Νομάρχη Καρδίτσας κ. Παπασμύρη, ο οποίος παραβρέθηκε στο χωριό κείνη τη μέρα για να παραστεί στα αποκαλυπτήρια του μνημείου της Εθνικής Αντίστασης 1941-44.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Έτσι στις 15 Αυγούστου περιλαμβάνονταν και οι επόμενες εκδηλώσεις: Πρώτα η πανηγυρική θεία λειτουργία στον φερώνυμο ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου και αμέσως μετά ο ανώμαλος δρόμος δύο χιλιομέτρων στη νύχτη των θυμάτων του βομβαρδισμού από τα ιταλικά αεροπλάνα στην καρδιά της κατοχής το 15αύγουστο του 1943. Εδώ πρέπει ιδιαίτερα να τονίσουμε ότι η εκδήλωση αυτή, που γίνεται για δεύτερη τώρα χρονιά, συγκίνησε ιδιαίτερα, γιατί συμμετείχαν δεκαεφνά δρομείς ηλικίας από 13 ως 31 χρόνων και ξεχωριστά αξίζουν συγχαρητήρια στα μικρά παιδιά του δημοτικού σχολείου και στους επιστήμονες και εργαζομένους που με τη συμμετοχή τους κάλυψαν το κενό των άλλων ηλικιών γιατί πέφτει μόνο μαθητές του Γυμνασίου κυρίως πήραν μέρος. Έτσι δημιούργησαν το προηγού-

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΑΤΟΙ ΚΑΝΑΛΙΩΤΕΣ

Το καλοκαίρι οι Καναλιώτες σαν τις γόνιμες μέλισσες άσχολήθηκαν και αυτή τη χρονιά στη συγκέντρωση των προϊόντων από τις διάφορες καλλιέργειες και κυρίως δημητριακών, ζωοτροφών καινούκλων. Τώρα τους μένει το μάζεμα

του βαμβακιού, μιάς δυναμικής και αρκετά αποδοτικής καλλιέργειας. Κάθε χρόνο όλες οι καλλιέργειες γίνονται και πιδ συστηματικά. Τα αγροτικά μηχανήματα όλο και πληθαίνουν καθώς και οι γνώσεις για σύγ-

μενο για τη μελλοντική συμμετοχή πολύ περισσότερων δρομέων, αλλά και την επέκταση και σε άλλα αγωνίσματα ή αθλητικές δραστηριότητες του χρόνου. Η διαδρομή ήταν κάτω εκκλησία-ισιώματα. (Τα ονόματα των νικητών και των συμμετασχόντων δημοσιεύονται σε άλλη στήλη).

Αποκαλυπτήρια του μνημείου 'Εθνικής Αντίστασης 1941-44 από τον Νομάρχη Καρδίτσας κ. Παπασμύρη.

Η δεύτερη εκδήλωση αμέσως μετά την παραπάνω ήταν η αποκαλυπτήρια του μνημείου της Εθνικής Αντίστασης 1941-44, που στήθηκε στη νοτιοδυτική γωνία της Παιδικής Χαράς, όπου διαμορφώθηκε ειδικός γι' αυτόν το σκοπό χώρος. Την αποκαλυπτή ε-

Επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα του βομβαρδισμού του 1943 και τους 'Εθνομαρτυρικούς.

καμε ο Νομάρχης Καρδίτσας και ειδική ομιλία εξέφωνσε ο Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου της Αθήνας κ. Ευάγγελος Μπρακατσούλας ο οποίος κυρίως αναφέρθηκε στη σημασία του γεγονότος, στην προσφορά της Εθνικής Αντίστασης σε πανελλήνια κλίμακα για την απελευθέρωση της πατρίδας από τη φασιστική κατοχή και στους αγώνες και τις θυσίες του Ελληνικού λαού. Στεφάνια κατέθεσαν με τη σειρά, οι: Νομάρχης Καρδίτσας, Πρόεδρος Κοινότητας Καναλιών, εκπρόσωπος της Εθνικής Αντίστασης Καρδίτσας, εκπρόσωποι των πολιτικών Νομαρχιακών επιτροπών των πολιτικών κομμάτων ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, ΚΚΕ (έσωτ) και οι πρόεδροι του Αγροτικού Συλλόγου Καναλιών και της Κτηματικής Αδελφότητας Καναλιών αντίστοιχα. Τελετάρχες στις δύο προηγούμενες εκδηλώσεις, ήταν οι γυμναστές κ. κ. Λάμπρος Παπαποστόλου και Κων/νος Ζούμπος. Τα έπαθλα του ανωμάλου δρόμου στους δρομείς απέμειναν οι επίσημοι παριστάμενοι.

Η τελευταία τέλος φετινή εκδήλωση ήταν η λαϊκή συναυλία του Πάνου Τζαβέλλα και του συγκροτήματός του, που δόθηκε στις 16 Αυγούστου, στις 9 το βράδυ στο στίβο αθλοπαιδιών του χωριού, πού, όπως και για το θέατρο, στήθηκε ειδική εξέδρα και διαμορφώθηκε ανάλογα ο χώρος.

χρονες καλλιέργειες Έτσι παρά τις δύσκολες καιρικές συνθήκες που ύπηρξαν την άνοιξη στο τέλος ή σοδειά θα είναι ικανοποιητική.

Πέρα όμως από την εργασία τους οι Καναλιώτες φροντίζουν κάθε χρόνο και περισσότερο, για τη μόρφωση και νυχωγαγία τους. Ακόδειξη τρανή είναι ή καλλιτική συμμετοχή τους στις εκδηλώσεις Αύγούστου 1982.

ΓΕΓΟΝΟΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΟ

Από τη γνωστή ψυχρή ζωή του χωριού μας, επειδή βρισκόμαστε σε εποχή έντακτης εργασίας, δέν έχουμε να παρατηρήσουμε και πολλά. Λίγο δυσάρεστο ήταν το γεγονός ότι τη νύχτα 11.7.82 πρὸς 12.7.82 κάηκε ή αποθήκη, στα Κανάλια, του 'Αγγελου Τσιπρά με άποτέλεσμα να καταστραφούν ζωοτροφές και ζώα μαζί. Οποσδήποτε έγινε σημαντική ζημία.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Από την Κοινοτική δράση και για τον παραπάνω λόγο δέν έχουμε να αναφέρουμε και πολλά πράγματα:

α) Από το πρόγραμμα άποχετεύσεως άποροφήθηκε πίστωση δρχ. 1.200.000 και το έργο προχώρησε άρκετά.

β) Έγινε άμοχαλικόστρωση σε δρόμους - παρακάδια του χωριού μας για καλύτερη εξυπηρέτηση τών κατοίκων μας.

γ) Διορθώθηκε κατά το δυνατόν καλύτερο ή άσφαλτος τών δρόμων πρὸς Φανάρι και Καρδίτσα και κυρίως έγιναν οι λακοῦδες τών.

δ) Σημαντική ζημία, άπο κεραυνό, έπαθαν τα μηχανήματα του άντλιοστασίου άδρευσης, άλλά έγκαιρα διορθώθηκε για να μην παρουσιαστεί άνωμαλία στην άδρευση τών κατοίκων.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ
ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 1982

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υποψήφιος πρόεδρος:
Ζούμπος Κων/νος

Υποψήφιοι σύμβουλοι:
Γατής Θωμάς
Θέος Θρασύβουλος
Κατέρης Θωμάς
Κατέρης Λάμπρος
Μανώλης Λάμπρος
Παπανικολάου Κρήτος
Σδρόλιας Ευάγγελος
Φίνος Ευάγγελος
Χριστοδούλου Φαίδων

Υπ.ω. πρόεδρος:
Χαντζιάρας Βασίλειος

ΚΑΝΑΛΙΑ '82

Υποψήφιος πρόεδρος:
Κατέρης Παναγιώτης

Υποψήφιοι σύμβουλοι:
Βλαχογιάννης Γεώργιος
Γατής Κων/νος
Ζέκιος Θωμάς
Θέος Σοφοκλής
Καπούλας Φιλήμων
Κολοβός Νικόλαος
Σδρόλιας 'Αλέξανδρος
Υφαντής Λάμπρος

Υποψήφ. πρόεδρος:
Μιχάλης Εύρυνιλης.